

nebo:



smutně ne - ve - se - le smutně ne - ve - se - le.

Ja už sem sa oženil
smutně, nevesele,
už ně má žena*) visí
v kasárně na stěně.

Dyž si na ňu zpomenu,
suze ňa polejú,
ja Bože můj, otče můj,
co je to za ženu!

327.

Z Velké.

Kup ně milý pantlu novú,
abych měla na rozchodnú.

Ja kde je ten, co ju kúpíl,
co mé srdenko zarmútíl,

Jak sa do ní zaplétała,
prežalostně naríkała.

Ja už leží u Francúza
má červenobílá růža.

328.

Mírně.

Z Javorníka.



do - ma ne - mí - vá - te, enom že ju doma ne - mí - vá - te tam.

Panimámo, peknú cěru máte,
enom že ju doma nemíváte,
enom že ju doma nemíváte tam.

Vaša cěra v čirém poli stójí,
ona pleje rozmarýn zelený.

*) t. j. šavle.